

toen vele dagen sliepen
was ik wakker en mijn stad
met alle vensters die mij riepen
had ik nooit zo lief gehad

de regen die mijn luisteren hoorde
die ik niet vreesde in het veld
liet druppels achter in de voren
gestadig rustig, geen geweld

toen vele dagen sliepen
blies de wind hard door mijn stad
achter de vensters die mij riepen
had ik nooit zo lief gehad.

[uit: Morgen zal ik dansen © jan Kösters, 2018]

